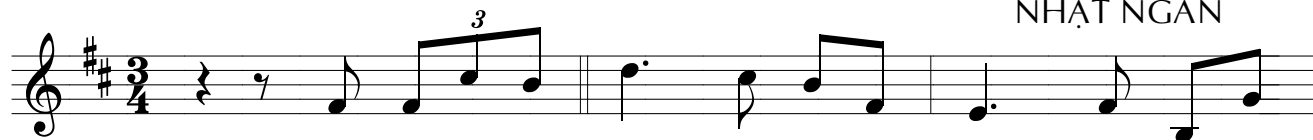

CHIỀU QUA TRƯỜNG CŨ

NHẬT NGÂN

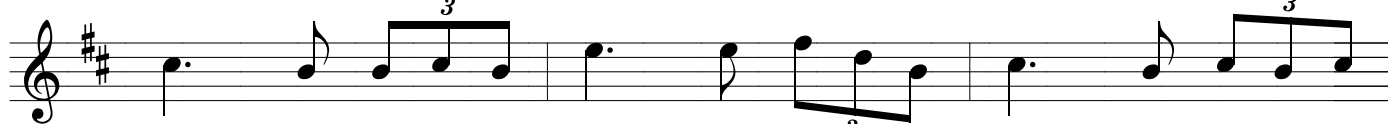
Chiều về qua trường cũ thấy pho tượng buồn đứng lặng giữa

sân Chiều về qua trường xưa thấy cây phượng

già vẫn đứng cô đơn Chiều về qua trường

xưa gặp lại ta ngày đó với bước chân đầu tiên ngỡ ngác khi đến

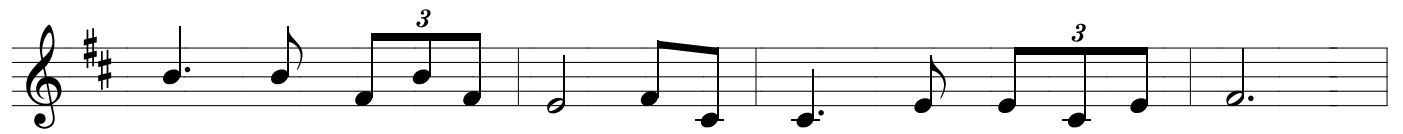
trường Giờ tóc đã phai sương chân ghé qua mái

trường vẫn thấy như ngày nào. Ôi bây giờ trường xưa sao lạnh

giá Cửa lớp buồn khép kín im hơi. Phấn trắng

đâu sao chỉ thấy bụi mờ Tiếng giảng bài âm vang còn đâu nữa.

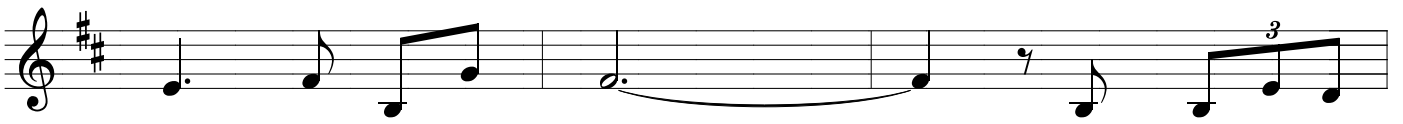
Ôi bây giờ bạn xưa ai còn mất. Từ xa vời ai nhớ tên

ai Mắt môi xưa trôi giạt mãi trời nào Những kỷ niệm còn đó hay nhạt

nhòa Một mình tôi lặng đứng bên pho tượng

buồn mái trường hắt hiu Từng giọt mưa buồn

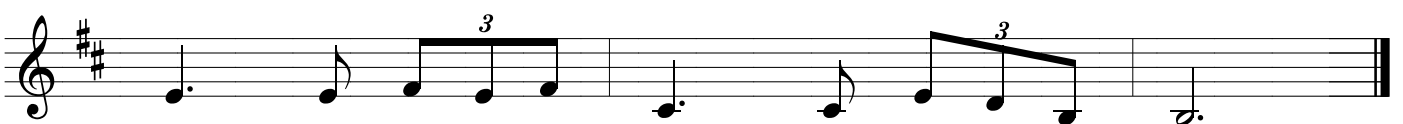
rơi ướt pho tượng buồn, ướt áo vai tôi.

Giờ tìm đâu ngày xưa một trời thơ mộng cũ, những giấc mơ đâu

tiên hoa bướm dưới mái trường Rồi mai sẽ ra

sao theo tháng năm úa tàn ai nhớ ngôi trường buồn.